

Çeşitli tehlikelerle yüz yüze olduğumuz, çalkantılı, karışık dönemlerde; fert ve toplum olarak “değerini koruyarak, sineye uygun, sele kapılmadan yaşamak” zor.

O yüzden çoğumuz yaralıyız, kanıyoruz.

Basının görevi ve sorumluluklarıysa her zamankinden daha güç sanırım. Ortak ittifak edilen doğrular azaldığı gibi, haber olaylar ve elbette sunum, iletişim de göreceleştiriliyor; bir karatma altında gerçekleşiyor.

Siyasetle şahsiyetisizce bir uyum, boyama, bulanık bir ortamda, yandaşlıkla paralel bir toplum mühendisliği; karanlıkları aydınlatması değil, ışığı göz ardı etmesi bekleniyor basın-yayımdan.

Hizaya gelip, el etek öpmesi, yazarları cetvellemesi, yazıları dar, ziyâsız bir pencereye, ihbar kutularına, zorba ceberut komutlara sığdırılması, sürekli gömlek değiştirip maymunlaşması, sinmesi isteniyor.

Hüzeyme Yeşim KOÇAK

RENKLER

email: huzeymekocak@myynet.com

Güzele Doğru

Kör sağır ve dilsiz rolünde, sürekli değişen politikalara, satışlara kayıtsız şartsız uyarak; hakikatin sözcüsü değil, sahte yapay gündemlerin, bayağının öncüsü olması icbar ve talep ediliyor.

Her sahada olduğu gibi, basın kahramanları da artık pek çıkmıyor. Gazeteci de menfaat peşindedir.

Yiğitler değil, basın kuzuları revaçta. Güzellik yitirilirken; bu anlamda, basın mefluç, meliyor.

İçinde özgür çatlak(!) sesler barındırılmıyor. Emrivakilerle, hâkim söylemlerle uyum içinde emekleyip, günü kurtarıp gidiyor.

Oysa dik duruş, eleştirel bakışı, geniş açığı kaybetmemek,

muhalfeft önemli. Çünkü iktidarlar ve siyasetçiler hatadan münezzehtir değil.

Koro halindeki övgüler, yanlışın sürekliliğini ve yerleşmesini sağlıyor. Zamanla bu hataları, geri dönüşsüz yollarda toplum olarak da içselleştiriyoruz.

Yerel yahut Yaygın basın, yeni düşünceler, projeler üretilebilir, fikir-kültür-sanat dünyasına, ille de ruhlarımıza müspet katkılarda bulunabilir. Habercilik kadar uyarı görevini de yerine getirmeli.

Üzerinden silindirler geçse, soluksuz kalıp, hapsedilmiş köşelere düşse de şeytanleşmiş bir dünyada, şerle mesafesini, özlü duruşunu koruyabilmeli.

Kimi kalemler çamura, zul-

mete, iblis sözlerine batsa bile; köklerden, özümüzden beslenerek, geleneğe sırtını dönmeden Hak yolunda ilerlemeli kavileşmeli.

Biz, “Bir gazetenin en doğru yeri ilanlarıdır” diyen Garplılardan değiliz.

Ağır sorunlarla boğuşan Anadolu basınının, saygın bir temsilcisi olan Merhaba; mesuliyet ve vazifelerini müdrük görünüyor. En azından menfi bazı şartlara rağmen, yerine getirmeye çalışıyor.

Cesur kalemlerle, yılmadan adalet ve hakikat peşinde koşuyor.

Bendenizin gazeteye yazmaya başladığı tarih: 17 Aralık 2003. O tarihten bu yana gazete yeni yönetim ve yazarlarla daha genişledi, ses getiren yayınlarla gelişti zenginleşti. Çıta yükseldi.

Hamlelerin, güzele ve kalbe doğru yolculuğun kuvvetlenerek devam etmesini umuyor; gazetemizin 45. Yıldönümünü kutladığımız bugünlerde, şereffi, huzurlu nice seneler geçirmesini, kitlelere erişip aydınlatmasını temenni ediyorum.

Bekir ŞAHİN

email:

Hayra Motor Şerre Firen Olan Bir Gazete

Huzurlu bir toplumun oluşmasında, vatandaşların öncelikle bilgilendirilmesi gerekmektedir. Gazeteler, kuru haber vermenin, reklamlarla sadece para kazanmanın ötesinde, insan yetiştirmenin erdemli yüceliğine erişilmesi, halkımızın doğru bilgilendirilmesi, kamuoyunun oluşturulması geleceğimiz açısından vazgeçilmez bir ihtiyaçtır. Bu anlamda basın, günümüzde dünya ve ülkede meydana gelen olaylar ve değişimlerle ilgili vatandaşları bilgilendiren kamuoyunun serbestçe oluşumuna katkı sağlayan, toplum üyelerinin bilgi düzeylerini artıran, Millet adına hükümetin ve tüm kurumların çalışmalarını denetleyen ve gerektiğinde eleştiriler dile getiren, hükümet ve kamuoyu arasında tarafsız ve nesnel bir görev üstlenen insanları motive eden belli amaçlar doğrultusunda bütünleşen, kültürün gelişmesi ve kuşaktan kuşağa aktarılmasına katkı sağlayan, kurumların başında gelmektedir. Hele mahalli basın son yıllarda etkisini daha da artırmıştır. Bu bağlamda mahalli basının, fikir, düşünce ve sanat hayatımıza müspet manada enerji ve sinerji sağlayan bir etkisi vardır. Millî Mücadele döneminde çok önemli görevler üstlenen Anadolu basını içerisinde Konya'nın ayrı bir yeri vardır. Basın yayın organları yayınlarını aksatmamak için çare aramışlar hatta bir gazetemiz her şeyi göze alarak, trenin vagonunda gizlice matbaa makinesi taşımış, Konya'da gazete baskılarını gerçekleştirip halkı bilgilendirmiştir. Şimdi de büyük imkânsızlıklar içerisinde yayın hayatını sürdüren mahalli basınıamız içerisinde Merhabanın önemli bir yeri ve işlevi vardır.

Konya'ya yapılan anketlerde Yerel televizyon, yerel gazete ve yerel radyo, insanların en çok güvendikleri kitle iletişim araçları arasında ilk üç sırada yer almaktadır. Konya yerel gazete okuyucuları, yerel televizyonları ulusal televizyonlardan, yerel gazeteleri ulusal gazetelerden yerel radyolardan ulusal radyolardan daha güvenilir bulmaktadır. Yine bu anketlerde Merhaba Gazetesinin takip edilen gazeteler arasında birinci çıkması bu gazetenin önemini ve yazarlarının sorumluluğunu bir kat daha da artırmaktadır.

Fedakarlık ve vefakârlık örneği

göstererek erdemli bir şekilde 45. Yılına gelen Merhaba Gazetesi; memleketini, vatanını seven, milletini kucaklayan tavırla, yazılarıyla, haberleriyle verdiği ekleriyle hayra motor şerre firen olmayı başarmış önemli yayın organlarımızdan birisidir. Kuruluşunun 45. Yılına kutladığımız Merhaba Gazetesine bundan sonra da hayra, iyiliğe güzelliğe hizmet etme başarılar dileğiyle, emeği geçen herkese teşekkür ederiz.

İstanbul'da yayınlanan Türk Spor gazetesi'nde 7 Temmuz 1954'de çıkan yazıyla başlayan, Mayıs 1955'den itibaren Yeni Meram'da devam eden gazetecilik hayatımın 17 yılı da Yeni Konya'da geçtikten sonra Kasım 1979'da Türkiye'de Yarın gazetesi'nde görev üstlendim. 12 yılın sonunda ismi 15 Mart 1991'den itibaren Merhaba olarak değiştirilip, renkli ofset sistemle yayın hayatını sürdüren bu gazetede tam 34 yıldır yazmaya devam ediyorum. Bu demektir ki; 45 yaşına basan gazetemizin bugüne gelmesinde önemli ölçüde emeğim bulunuyor. 7 Temmuz 2013 itibarıyla gazetecilikte 60. yılıma basarken, aynı gazetede bu kadar uzun süre ile yazan gelip geçmiş gazeteci olduğumu sanmıyorum.

Aynı zamanda Ticaret Borsası'nda memur olduğum için amatörce görev yaptığım Yeni Meram'dan 1959'da vatanî görev için ayrıldım. Dönüşte Yeni Konya'da ücret karşılığı spor sorumlusu olarak profesyonelce çalışmaya başlayıp, Konya'da ilk defa tam spor sayfası düzenleyerek, birçok genç arkadaşımın yetişmesine katkı yaptığım gibi, spor yazarlığımın ekmek parası kazandıran meslek hâline gelmesini sağladım. 1979'da memuriyetten emekli olunca Türkiye'de Yarın'da gazetecilik benim için tek meslek oldu. Tabii, bugünle gelmek kolay olmadı.

Yeni Meram'da ve uzun yıllar Yeni Konya'da tek başıma görev yaptıktan sonra, 1965'de Yeni Konya, Yeni Meram, Şehir Postası ve Sabah gazetelerinin birleşerek “Yeni Konya” adı altında tek gazete olarak çıkmaya başlamasıyla Konya basınında yeni bir devir açıldı. Elde dizilen yazılar İntertyp'te dizilmeye, klişe atelyesi kurularak haberler resimli olarak verilmeye başlandı. Ne yazık ki, ortaklık uzun ömürlü olmadı ve 1969'da şirket feshedilince Yeni Konya ve Yeni Meram kendi tesislerinde yayın hayatlarına devam ederken, Sabah ve Şehir Postası bir daha yayınlanmadı. Ben, Yeni Konya'daki görevime dönerken, İntertyp'le dizgi ve klişe yapımına devam edildi. 1963'de Işık gazetesi'nde spor yazarlığına başlayan merhum kardeşim Ahmet Naim Bülbül'ün yamısına, za-

Nail BÜLBÜL

YORUM

email: merhaba@merhabagazetesi.com.tr

Türkiye'de Yarın'dan Merhaba'ya 34 yıl

manla spor yazarlığına heves eden Hasan Kayımkaya, merhum Abdullah Sur ve Faruk Şahin de fahrî olarak spor yazarlığına heves ederek yetiştiler.

1978'de gazete yönetiminin Faruk Şahin'e yaptığı haksızlık nedeniyle Yeni Konya'dan ayrılarak geçtiğim Türkiye'de Yarın gazetesi, Matbaacılar Sokağı'nda küçük bir yerde hazırlanıyor, Asma Altı'ndaki matbaada Osman İncetire yazıları diziyor, Mehmet Mutlu sayfaları hazırlıyor, Celal Ataman da baskısını yapıyordu. Mibaş Basın Sanayi Şirketi adına gazetenin imtiyaz sahibi Ali Güneri, Müesseses Müdürü Ali Mennan Mennanoğulları, Yazı İşleri Müdürü Cengiz Dönmez, ben spor sorumlusu, Salih Sedat Ersöz de muhabir idi. Biz bir odada çalışıyorduk, Mennanoğulları küçük bir odada hesap ve ilân işleriyle ilgileniyorduk. Bir odada da gece basılan gazetelerin kırım işi yapıyordu. Çok zor şartlar altında görev yaparak, gazeteyi çıkarmaya çalışıyorduk. İdarehanede bir lavabo bile yoktu, kışın sadece bizim oda soba ile ısıniyordu. Aldığım aylık maaş

sa-dece 5 bin lira idi.

Bu sırada 12 Eylül 1980 darbesi oldu. Sabah gazetesine gelecekle hazırlığa başladık. Ancak, öğleye doğru 2. Ordu Komutanlığı'ndan telefon edilerek, gazetenin hazırlanması, fakat izin verilmeden baskıya geçilmemesi bildirildi. İkinci oldu, kamımız acıktı, ancak her yer kapalı olduğu için yiyecek bir şey bulmak mümkün değildi. Çaresiz içinde beklerken karşıda evi bulunan ve durumun farkında olan Sultan Selim Camii'nin müezzini, Hacı Veyis Zâde Mustafa Kurucu Hocafendi'nin damadı Süleyman Efendi, elinde çay demliği ve kahvaltı bulunan tepsi ile çıkageldi. Ne kadar sevindiğimizi varın siz hesap edin. Sıkı yönetim uygulanan dönemde gazetecilik yapmak kolay değildi. Mayıs ayında, Peygamber (s.a.v)

Efendimizin İstanbul'un Fethi ile ilgili, Arap harfleri ile yazılmış, hazır klişe hâlindeki hadisi şerifini manşete koyduğumuz için gazetemiz 1 hafta kapatıldı. Bir gece idarehanemiz solcular tarafından bombalandı.

İlerleyen zamanda İnce Minare'nin yanında bir binanın bordum katına taşındık. Bu yerimizde şartlar biraz daha düzgün olmasına rağmen, yakıt parası ödenemediği için kaloriferler yanmayınca günlerce pardüsü ile çalışmak zorunda kaldık. Zaman zaman polis baskınına uğradık. Yine Mayıs ayında bir gün çıkan bir yazı sebebiyle gazete tekrar kapatıldı. Cengiz Dönmez, kısa dönem askerlik için ayrılıp, dönüştü Tercüman büro şefi olunca gazeteyi aylarca tek başıma çıkardım. Yazı işleri müdürü olan Mehmet Gün isimli bir arkadaş da bir yıl sonra kısa dönem askere gidip, iş başa düşünce gazeteyi 4 ay hazırlamak bana kaldı.

Bir defasında da darbe lideri Kenan Evren, Konya'ya geleceğini haberin yanına konulan resmin altına adı dizgiçi tarafından “Devlet Başkanı” yerine “Galatasaray Başkanı” yazıldığı için Sıkıyönetim mahkemesine verildik. Meğerse dizgiçi ziyarete gelen arkadaşıyla Galatasaray konusunda sohbet ederken dalgınlıkla öyle yazmış.

Nihayet, 1991 başında Hacı Veyis Zade Camii başındaki Belediye İşhanı'nda kiralanılan 4 odalı bir kata taşınarak renkli ofset sisteme geçip, her açıdan gazeteciliğin zevkini yaşamaya başladık. Şimdi ise Merhaba, Anadolu'da birçok gazetenin yıpranmış gipta ettiği kendi malı olan modern binasında Mustafa Arslan yönetiminde geniş bir kadro tarafından hazırlanarak, artık büyük gazeteler gibi rotatifte basılıyor. Bünyesinde Merhaba Gazetesi, Konya Tv, Yenigün Gazetesi, Furkan FM ve Merhabahaber barındıran Selçuklu Yayın Grubu hâline gelmesinde emeği geçenleri kutluyor, başarılarının devamını temenni ediyorum.